

JUNY 2006

La Tota

Una de les demostracions del IX Mercat de la Prehistòria va ser l'escorxament d'un porc senglar amb bifaços de sílex (14 de maig)

Fertilaiser

ha obert una nova seu al Moianès.

A partir d'ara podreu disposar de moltes més solucions a prop vostre.

FERTILAISE[®] secció Jardí

Productes nutricionals per als professionals de la jardineria i particulars

Productes per a malalties de plantes verdes i ornamentals, d'interior i exterior, de la gespa i dels arbres i arbusts

Disposem d'arbres fruiters i oliveres per al vostre jardí, amb certificació sanitària

FERTILAISE[®] secció Agricultura

Especialitzats en productes i tractaments de patologies i nutrició vegetal per a produccions intensives ecològiques, integrades, biodinàmiques i altres

Vinya Olivera Arbres fruiters Cereals Cotó
Canya de sucre Arbres Tropicals Subtropicals Horticultura Arròs

FERTILAISE[®] secció Ramaderia

Molt aviat els ramaders tindran solucions per al tractament dels purins

Demana també hora de consulta per a la nostra especialista en gestió de residus a explotacions ramaderes i en les malalties vegetals relacionades als fertilitzants i fitosanitaris, la Dra. Enginyera Agrònoma, Cristina Serracarbasa i Berba, o bé, per a altres enginyers tècnics agrònoms que disposem per a resoldre plans d'abonament i tomes de patologia vegetal per a producció vegetal.

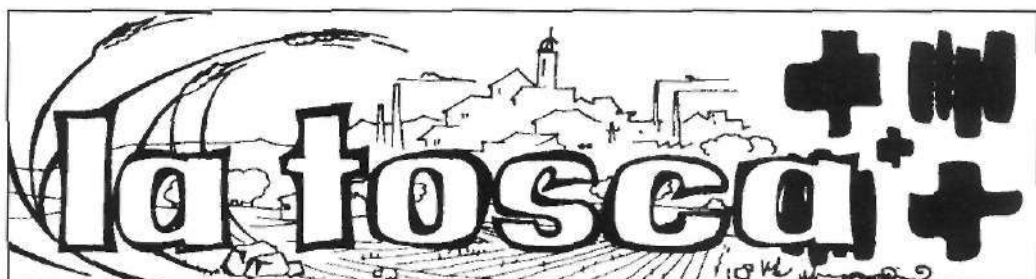
Vine!

Carrer Paraires, 3
Pol. Ind. El Prat
08180 Molà
(Davant de la deixalleria)

Horari De dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 7

Tel. 93 820 76 88 Fax. 93 830 09 08 Email. info@fertilaiser.com

Índex

Editorial	3
Pluviomètrica	4
Vida municipal	4
El Molanès fa cent anys segons «El Pla de Bages» Juny de 1906	5
La Patum de Berga	7
L'Esplai	8
Experiències de la presó: la Model	9
Vint-i-cinquè aniversari dels Arets	11
Caminades pel Molanès	13
Presentació de l'àlbum «Cuina a la Cultura»	15
Semana de la prehistòria	18
Vint-i-cinc anys de Certamen Literari a l'Escola Pia	20
L'entorn de Castellarçol en bicicleta	24
Pensaments caçats al vol	25
Publicacions	26
Biblioteca de Moia	30
Pàgines de l'Institut	31
Ardeu, Rosalia	32
Campanades	33
Noticiari	34
L'Àngel	38

DIPÒSIT LEGAL B-4501-1983

MOIÀ

JUNY 2006

Any 60 Núm. 659

Redacció: Joles, 11, tel 93 820 81 36

Impressió: Winihard Gràfics, Moia

Fotografies: Renom, J. Soler,

Arxiu Alsina i particulars

LA TOSCA es membre de l'Associació
Catalana de la Premsa Comarcal

LA TOSCA a INTERNET:

<http://www.latosca.org>

latosca@latosca.org

OFERIMENT DEL MÓN

Sintonitzant amb el Parlament de les Religions, celebrat a Manresa el 28 de maig, publiquem com a editorial d'aquest número de LA TOSCA un text comú de les distintes religions.

Nosaltres, ciutadans i ciutadanes del món, pelegrins i cercadors, hereus del llegat d'antigues tradicions, volem proclamar:

—que la vida humana és, en si mateixa, una meravella;

—que la natura és la nostra mare i la nostra llar, i que ha de ser estimada i preservada;

—que la pau ha de ser construïda amb esforç, des de la justícia, el perdó i la generositat;

—que la diversitat de cultures és una gran riquesa i no pas un obstacle;

—que el món se'ns mostra com un tresor si el vivim des de la profunditat, i les religions volen ser camins cap aquesta profunditat;

—que, en llur recerca, les religions troben força i sentit en l'obertura al misteri insondable;

—que fer comunitat ens ajuda en aquesta experiència;

—que les religions poden ser un camí d'accés a la pau interior, a l'harmonia en un mateix i amb el món, que es tradueix en un esguard ple d'admiració, alegria i agraït;

—que la gent que pertanyem a distintes tradicions religioses volem dialogar entre nosaltres;

—que volem compartir amb tothom la lluita per fer un món millor, per resoldre els greus problemes de la humanitat: la fam i la pobresa, la guerra i la violència, la destrucció del medi natural, la manca d'accés vers una experiència profunda de la vida, la manca de respecte a la llibertat i a la diferència;

—i que volem compartir amb tothom els fruits de la nostra recerca de les aspiracions més altes de l'ésser humà, des del respecte més radical al que cadascú és, i amb el propòsit de poder viure tots junts una vida digna de ser viscuda.

ESTACIÓ PLUVIOMÈTRICA DE L'ESCOLA PIA DE MOIÀ

LATITUD 41°48'53" N - LONGITUD 2°5'44" E - ALTITUD 741 m

Abril del 2006

DÈCADA	TEMPERATURES			ESTAT DEL CEL			VENT	PLUJA	
	MÀX.	MIN.	MIT.	Serens	Coberts	Núvols	Dominant	PARCIAL	TOTAL
De l'1 al 10	20'5	5	11'9	2	-	8	W	5	
De l'11 al 20	19'5	-2	10'9	3	2	5	W	23'3	
Del 21 al 30	22	3'5	13'1	3	3	4	SW	5'1	33'4

Maig del 2006

DÈCADA	TEMPERATURES			ESTAT DEL CEL			VENT	PLUJA	
	MÀX.	MIN.	MIT.	Serens	Coberts	Núvols	Dominant	PARCIAL	TOTAL
De l'1 al 10	21'5	5'5	13'6	4	2	4	SW		
De l'11 al 20	30	7'5	17'5	3	2	5	SW		
Del 21 al 31	30	6	17'5	7	2	2	SW	10'5	10'5

Des de les primeres observacions pluviomètriques l'any 1916, aquest ha estat el segon maig menys plujós. En el de 1924 van ploure 7'4 l.

Carles Illa i Casanova té establerts els següents serveis d'informació meteorològica per internet: MeteoMoià: <<http://www.elmoianes.net/meteoMoia.htm>>

Visió del temps en directe: <http://www.elmoianes.net/meteoMoia_WebCam.htm>

Fotografia actualitzada sobre el temps:
<http://www.elmoianes.net/meteoMoia_WebCam_Foto.htm>

VIDA MUNICIPAL

Ple del 25-4-2006

En la sessió ordinària del Ple celebrada el 25 d'abril s'aprovà per unanimitat una moció de petició de retirada del projecte de construcció d'una autovia de Mollet a Centelles passant per Sant Feliu de Codines i Sant Quirze Safaja, dema-

nant també al departament de Política Territorial de la Generalitat que elabori una proposta tècnica per a construir una variant al pas per Sant Feliu de Codines més adequada a les característiques del territori, així com que el Pla d'Infraestructures inclogui una nova línia de tren de Caldes de Montbui a Barcelona.

EL MOIANÈS FA CENT ANYS SEGONS «EL PLA DE BAGES»

JUNY DE 1906

8 de juny de 1906

MOYA.— El diumenge pròxim se reuniran en fraternal banquet a n'aquèsta vila alguns Ajuntaments d'aquèst districte, entre ells, els de Caldes de Montbuy, Castelltersòl, Moya, Taradell y Artés, a quin àpat han sigut convidades algunes personalitats importants del districte.

Després el digne Diputat a Corts dòn Alecsandre Ma. Pons, donarà compte de la conducta que ha seguit en els assumptos que han afectat als interessos individuals y colectius del districte.

Aquesta reunió respon a la conveniència d'establir la costum de vèures y parlar-se anyalment els Ajuntaments del districte y 'l seu representant a les Corts.

— Se 'ns prega fem constar que les aygues del dipòsit central de Casa de la Vila, si els faltava pressió, no era per causa de desnivell del dipòsit còm se crèya, sinó per causa del ayre de les canyeries que fèya contra pressió servint axis el primer dipòsit.

— El dilluns de Pasqua foren moltes les famílies que surtiren a brenar a les fonts del contorn. També hi concorregué la Capella Nova de Mossèn Manel Morera, aprofitant una funció religiosa de la parròquia de Farrarons a la que hi prengué part, y de retorn se 'ls servi un suculent brenar a la masia de «La Granoya», pels masovers de D. Carles Ma. Dalfan, distingit advocat de Barcelona. Regnà entre 'ls concorrents la mès alegre expansió.

16 de juny de 1906

MOYA. — Com diguérem en nostra correspondència anterior, el diumenje

prop passat se celebrà 'l banquet d'entrevista d'ajuntaments y Diputat a Corts regnant entussiasme y demostrantse l'afecte al senyor Pons. Aquest senyor feu eloqüent discurs. Afirmà haver intervingut sempre ab el seu vòt a les Corts a favor de Catalunya. Rebutjà 'l mot de maurista ab el que se l'ha tildat, dient ser amic particular de Maura (1), però no maurista. Feu axí metex altres declaracions que foren molt ben rebudes per la concurrència que no baxaria de 200 comensals trovantsi la majoria d'Alcaldes del districte. Oferí sos servèys axí pera els interessos generals del districte còm els particulars dels electors. Acabat son bell parlament el senyor Pons fou molt aplaudit.

Usaren de la paraula alguns dels comensals, remerciantli gràcies y renovantli sa confiança.

— La vigília de Corpus caygué un llamp al campanar de la parròquia de Santa Coloma de Centelles, estabornint al campaner y causant despectes d'alguna consideració.

— Fou honrat pel litre. Ajuntament de aquesta vila, ab el pendó principal de la processó del *Corpus Christi*, el conegut Notari de Barcelona y estimat compatrici, senyor dòn Joan Soler y Vilarasau (2).

Feren de costat al pendonista dos respectables vellèts, quins lluien un traje nou ab que el senyor Soler els va obsequiar, merexent per tan noble acció els elogis de tothom. Rebi també nostra enhorabona senyor Soler.

— Una impremeditada y severa correcció paterna ha causat en un noyèt de tretze anys efectes tan lamentables, que ha sigut convenient son ingrés al Hos-

pital. Son pare que veu les resultes de la seva precipitació, are se 'n penedèx.

— Estè'm celebrant la vuytada del *Corpus* ab les tradicionals enramades, les plujes priven l'arreglo dels carrers, aont s'hi lluèx tant la jovenalla.

— Avuy dissapte s'espera que arribará l'instalador de l'electricitat.

23 de juny de 1906

L'alcalde de Castelltersòl ha demanat al governador de la província la eczemció de subasta pera instalar al pòble l'iluminació per mèdi de l'electricitat, pera un motor d'aygua y pera colocar un rellòtje públic al campanar de l'iglésia.

25 de juny de 1906

Gròssa alarma se produí pels voltants de la torra del senyor Viñas ahir a les 10 del vespre.

Figurantse el mosso de la casa que un hòme havia saltat la parèt del jardí, enjega l'escopèta a quins trets respongueren els indivíduus del Somatent que viuen per aquèlles barals personantse desseguida a la torra del senyor Viñas.

Practicat un minuciós registre, no 's trová a ningú ni sènyes de que ningú hagués saltat la parèt.

Tot se reduí a una alarma sens conseqüències. Val mes axís.

28 de juny de 1906

La Comissió provincial va despatxar ahir l'eczemció de subasta solicitada per l'Ajuntament de Castelltersòl pera la instalació del alumbrat públic elèctric y l'adquisició d'un elèctric-motor y d'un rellòtje de torra.

28 de juny de 1906

La renombrada Capella de Sant Jòrdi, compòsta d'elements del aplaudit *Orfeo Manresà*, y dirigida per l'ilustrat professor En Manèl Jovés (3), director a la vegada de la simpática agrupació artística, está contractada pera amenisar la solèmn festa del Sagrat Còr de Jesús que 's celebrarà el diumenge pròxim a la parròquia de Monistrol de Calders.

Transcripció i notes: Jaume CLARÀ I ARISA

(1) Antoni Maura i Montaner (1853-1925), polític mallorquí, dirigent del partit liberal, un dels dos grans partits polítics del període de la Restauració.

(2) Joan Soler i Vilarasau (m. 1917), notari, descendent de la família moianesa de Cal Perxer.

Manuel Jovés i Torras (1886-1944), músic i director de l'*Orfeo Manresà*. A partir del 1913 s'instal·là a Buenos Aires.

GAS-OILS ROVIRA, S.L.

CALEFACCIONS INDUSTRIES
AGRÍCOLA

MOIA Avda. Zona Industrial, s/n
Tel. 830.12.25

AVINYÓ Antoni Pont, s/n
Tel. 838.72.78

CALDERS Crta. de Manresa Km. 18,4

REPRESENTA
EL PETROLI

C - Campsa

LA PATUM DE BERGA

La Patum de Berga, que ha estat declarada Patrimoni de la Humanitat, és un espectacle extraordinari: s'ha de veure per a creure-ho. Explicar-la no té cap sentit; s'ha de viure. Nosaltres, els cosins Daví, vàrem anar-hi molts anys, a casa de l'oncle Cándido, el petit dels germans Daví de cal Ferrer de la Font, casat amb una dona de nom Teresa, que tenien un fill de nom Jordi. Vivien al carrer del Roser, per on, en aquells temps, tot el trànsit de cotxes havia de passar. Tenien un taller i botiga d'artesanía d'aram.

Un any vàrem anar-hi amb la meua estimada cosina Alberta de cal Peroler. Vàrem agafar al matí l'auto de línia que anava a Manresa i vàrem baixar al trencant de Sallent per agafar el tren que anava fins a Olvan, on hi havia autobusos per a arribar a Berga. Però, com que hi havia tanta gent, no poguérem pujar-hi i ens quedàrem soles, parades, com dues mòmies, sense saber què fer.

No es veia cap cotxe; només dos soldats que carregaven un camió petit i descobert. Va venir-ne un, molt atent, i ens va dir: «Que van a Berga?» «Sí, però no sabem com fer-ho.» Va marxar i varen venir-ne dos. «Mirin, si els sembla poden pujar darrere del camió. Veuen aquells dos sacs del fons? Podran seure-hi.»

Com que no podíem fer res més, vàrem dir que sí. Els soldats varen posar a terra una caixa i, donant-nos les mans, molt atents, ens ajudaren a enfilar-nos al camió. Varen tancar aquella fusta o porta del darrere i engegaren el motor. Mirant a l'entorn, vàrem quedar sorpreses: al terra del camió hi havia caixes grans ben plenes de peix: una de gambes, una de calamars, l'altra de musclos, i als costats, sacs de pomes, taronges, enciams. O sigui que vàrem passar trepitjant el peix. Quan vàrem asseure'ns, l'Alberta

arrossegava un calamars, i jo, amb musclos enganxats als talons.

De tota manera vàrem arribar a casa dels nostres parents i l'oncle ens va veure de seguida. Va sortir i quedà parat en veure el camió del regiment. Com sempre, ens va abraçar i va dir, cridant, a la tia: «Noia, ja han arribat les moianeses... i amb el camió dels soldats!» La tia Teresa, que era una dona guapa, feina, també cridanera, però bona com el pa, diu: «Amb el camió dels soldats? Però sou boges o què? Què diran la gent d'aquí el carrer?» «Tia, no hem tingut cap més solució.» «Bé, ja en parlarem. Pugeu a dalt i menjareu alguna cosa.»

Fins al vespre vàrem ajudar la tia i, després de sopar, ja ens teniu cap a la plaça de l'ajuntament, on hi havia concert i no hi faltava un ballet de la Patum,

L'aparador de la botiga d'artesanía de Cándid Daví a Berga

«Els turcs i cavallets», però el ballaven la gent i, no cal dir-ho, nosaltres també. Els nois ballaven simulant que anaven dalt d'un cavallet —eren els turcs— i les noies portàvem una espasa plantant-los cara. Després vàrem anar cap al passeig del Vall. La tia Teresa i el cosí Jordi varen seure en un bar que no sé com se'n diu. Nosaltres ballàrem un parell de sardanes, i cap a dormir.

L'endemà, fesa de Corpus Christi, estàvem esmorzant i vàrem sentir la banda del regiment i els passos dels soldats. Vàrem treure el cap a la finestra i els veiérem ben formats, ben vestits, cap a l'ofici. Feien respecte. Nosaltres ens arreglàrem i, amb el cosí Jordi, anàrem a l'església i, en sortint, a buscar les postres a la pastisseria.

A la tarda vàrem anar a ballar al Casino, on hi havia els dos soldats. Ah, els oncles també ballaven, i nosaltres els miràvem i ens agradava, perquè feien goig.

I a la nit, a la Patum. Nosaltres, quan no hi havia foc, també érem al mig de la

plaça, cantant i ballant, com feia altre jovent. Érem joves i, com que l'oncle ens hi ajudava... Qui pogués tornar-hi!

El retorn a Moià va ser accidentat. Vàrem sortir de Berga amb l'auto de línia fins a Olvan. Allí agafàrem el tren fins a Sallent. Vàrem baixar i caminàrem fins al trencant de la carretera de Manresa, on preguntàrem a una gent que hi havia: «El cotxe que va cap a Moià, ja està a punt d'arribar, oi?» Ens contesten: «Fa deu minuts que ha passat.» Ja ens teniu espantades, sense saber què fer. L'Alberta em diu: «No ens fiquem en cap cotxe que ens ho diguin.»

Doncs anem caminant i, sí senyors, ara sé què són set o vuit hores de caminar. Quan vàrem arribar a casa, vàrem explicar l'aventura als pares de l'Alberta, i ens diuen: «I per a què serveixen els telèfons?» Amb la meva cosina vàrem mirar-nos i diguérem totes alhora: «No hi hem pensat.» I era ben veritat, o sigui que érem joves i burres.

Liduvina DAVÍ

L'ESPLAI

Heu ací les activitats de l'Associació de Gent Gran de Moià (l'Esplai), que extraïem del butlletí informatiu núm. 119 (maig 2006).

Diumenge dia 7 de maig, a les sis de la tarda, ball amb l'equip de música i selecció feta per en Rafel.

Diumenge dia 14 del mateix mes, també a les sis de la tarda, Xou musical

ofert per la Gent Gran de l'Esplai de Sallent. Sorteig d'una toia.

Diumenge dia 21, a la mateixa hora, projecció de la pel·lícula *Otoño en Nueva York*, de Richard Gere i Winona Ryder.

Dimarts dia 23, excursió a la Costa Brava: esmorzar a la Gleva (Osona), visita del recinte gòtic de Pals, visita a una fàbrica de conserves d'anxova de l'Escala i dinar a Roses, seguit de sobretaula.

Diumenge dia 23, a les sis de la tarda, ball animat per Raimon. Sorteig d'una toia.

Els dijous 11, 18 i 25 de maig, i 1 i 18 de juny, de quatre a sis de la tarda, taller de comunicació i moviment «Aprèn a trobar-te millor», impartit per ASOR.

EXPERIÈNCIES DE LA PRESÓ: LA MODEL

Fa uns quants anys que, amb motiu de la festa de la Mare de Déu de la Mercè, patrona dels centres penitenciaris, Mn. Enric Tubert, aleshores capellà de la presó de Girona, escrivia en el full diocesà d'aquell bisbat: «L'augment del nombre de detinguts i la saturació de les presons donen lloc a xifres d'una fredor despietada. Però a l'interior de la presó només s'hi pot mirar amb el cor. Hi ha centenars de persones que totes tenen la seva història particular, les seves mancances, els seus projectes i les seves frustracions. Homes i dones marcats per l'angoixa del dolor i del sofriment. Caminar amb ells és dir-los que són més que el seu fracàs i els seus actes, és dir-los que són dignes, que poden començar de nou, malgrat semblar que tot està perdut.»

Aquestes paraules, que bé es poden aplicar a cada una de les persones que estan recloses en qualsevol de les presons, crec que, si es tracta de la Model, tenen encara una aplicació més pregonna.

La primera vegada que vaig entrar, com a voluntari, a la Model, me'n vaig emportar una impressió pèssima i en vaig sortir amb un cor tan petit que durant una bona estona no sabia ben bé on em trobava. He de confessar que em va costar de tornar-hi. Fins que m'hi vaig acostumar, si és que hom pot acostumar-se a veure el que allà es veu i es viu.

Quan, després de passar per les diverses reixes i presentar la meua acreditació, vaig arribar a una de les galeries —s'anomenen així els diversos departaments, crec que sis en total—, em va semblar que entrava en un món tan diferent del que havia deixat reixes enfora,

que allò tan real que contemplava, em semblava una irrealitat: atapeïda de persones caminant amunt i avall, rostres seriosos i estranys, gent parlant a crits, presos que sortien i entraven de la galeria, algun o altre funcionari que en cridava alguns d'una llista i se'ls emportava no sé on. Tot plegat semblava un autèntic desgavell.

El que m'interessava era poder parlar amb les persones de Mataró que hi havia en una de les galeries. Des del *búnquer* —anomenen així el despatx dels funcionaris encarregats de la vigilància de la galeria, i, per l'estructura que té, resulta un nom ben escaient— van cridar per l'altaveu els noms d'una llista que duia i que m'havien facilitat anteriorment.

Varen obrir un dels despatxos de la galeria i allí vaig poder trobar-me amb les cinc o sis persones que en aquells moments m'interessava de conèixer. Des d'aleshores vaig començar a entrar en contacte amb els diferents presos de Mataró que estaven a la Model; alguns encara hi són. Tot i que és una presó de preventius, també n'hi ha que hi compleixen condemna.

Un cop superades les impressions de la primera vegada, vaig tornar-hi sovint. El fet de poder-hi anar en dies i hores que m'anessin bé i el fet de combinar-ho amb els horaris d'altres tasques pastorals, em donaren l'oportunitat de passar moltes estones en contacte amb aquelles persones que, per circumstàncies molt diverses i complicades, estaven allà angoixades esperant el judici, que, sovint i sense saber per què, es retardava mesos i mesos.

Durant aquestes visites a la Model vaig adonar-me de l'augment constant

del nombre de detinguts i de la saturació de les galeries i cel·les, que els presos anomenen *chabolos*. En aquestes circumstàncies es fa molt difícil el respecte que es deu a tota persona, encara que sigui un delinqüent, i que es pugui viure amb una certa intimitat.

El contacte personal amb els reclusos va creant a poc a poc un cert corrent d'amistat que fa possible un enriquiment mutu i vas descobrint com ha estat d' injusta la vida per a molts d'ells. En el fons t'adones que un dels principals culpables que fan que la població reclusa vagi augmentant és sens dubte la pobresa, que mena a una manca total de formació humana i professional. La immensa majoria dels qui entren a la presó estan en l'atur o realitzaven feines eventuals o esporàdiques, sense cap professió determinada ni hàbits laborals. Molts procedien també de famílies amb processos de desvinculació i amb moltes mancances d'afectivitat. A tot això hi podem afegir el problema de la droga, que crea màfies a la mateixa presó i desemboca en la sida. Alguns interns que he conegut i tractat en les presons, malauradament ja han mort víctimes d'aquesta malaltia.

Vaig llegir fa temps que a la cel·la d'una presó havia aparegut escrita aquesta senzilla quarteta: «En este sitio maldito / donde reina la tristeza / no se condena el delito: / se condena la pobreza.» Els dos últims versos sembla que afirmen el que deia de la pobresa, mentre que els dos primers poden aplicar-se al càstig que la societat imposa als seus delinqüents.

Impressiona comprovar la necessitat que tenen els presos de parlar amb algú que se'ls acosti per oferir-los amistat, comprensió i ajuda. Se senten més persones i no uns simples delinqüents rebutjats per tothom per causa dels seus delictes. És a partir d'aquesta aproxima-

ció que pots ajudar-los a reflexionar sobre les seves actituds i animar-los a fer un canvi en les seves mentalitats. Malgrat la bona voluntat que demostrin, no sempre les conseqüències són tan positives com hom voldria. És aleshores quan t'adones que a l'interior d'una presó només s'hi pot mirar amb el cor i és així com pots comprendre les mancances, les frustracions, el dolor i el sofriment dels reclusos.

A la Model hi he trobat persones que ja havia conegut a la presó de la Trinitat. És molt dolorós veure joves que, esperant encara el judici, es van podrint i deshumanitzant en un ambient que només els ajuda a ser pitjors. Hi ha molta manca de seguretat i moltes vegades s'imposa la llei del silenci —ai del *chivato* o espia— i la del més fort. Més d'una vegada se m'havia presentat algú que m'ensenyava les ferides d'alguna ganivetada.

Darrerament, als voluntaris ens havien prohibit d'entrar a les galeries. Fèiem les visites asseguts als bancs de la capella. Allà et trobaves amb altres voluntaris i voluntàries i amb altres presos, sota la vigilància més o menys simulada d'algun funcionari.

S'ha de reconèixer que l'administració ha fet i fa molts esforços per adequar les diverses dependències i millorar les condicions dels reclusos. S'han implantat diversos programes de rehabilitació i ha augmentat el nombre de psicòlegs, metges, mestres, educadors, etc. S'ha introduït la presència de voluntaris i voluntàries que, d'una manera o altra, ajuden a humanitzar una mica el clima degradant de la presó.

Malgrat tot, he de dir, com es fa tan sovint, que actualment la Model és un autèntic model del que no ha de ser una presó.

Josep Mª OLLER, escolapi

VINT-I-CINQUÈ ANIVERSARI DELS AVETS

La nostra intenció fent aquest escrit és que ens conegueu una mica més bé. Sí, aviat farà vint-i-cinc anys que som entre vosaltres, però estem segurs que per a molts encara som uns desconeguts, i volem deixar de ser-ho, establint d'aquesta manera uns lligams forts, estrets i duradors amb el nostre poble de Moià. En el nostre projecte de futur hi entren les ganes d'integrar-nos cada vegada més en la societat, d'arrelar-nos i d'obrir noves places a les llars en un demà proper si és que les coses ens van bé.

Abans de continuar, però, voldríem posar-vos en antecedents i explicar-vos

a grans trets qui som. Som una associació que forma part de la Federació Internacional de les Comunitats de l'Arca, fundades a França per Jean Vanier. Les comunitats les integren les persones amb discapacitat intel·lectual, els voluntaris, els monitors, i estan obertes als amics, a les famílies, a l'entorn. Aquí a Moià donem servei als discapacitats del Moianès i d'altres zones, essent pioners en l'estil de llars familiars, petites, que es converteixen en llocs de vida, de creixement, de convivència, on els acollim i hi vivim, perquè, malgrat les seves mancances, els discapacitats són persones que ens enriqueixen constantment.

Grup d'acollits als Avets davant el taller Arc de Sant Martí

Per tant, treballem per poder integrar-los a la vida quotidiana del poble, fer-los participants de tots els esdeveniments i que puguin gaudir del contacte amb la gent de la vila...

Aquest acolliment el portem a terme a les dues llars que tenim obertes: Els Avets, amb nou persones acollides, i L'Olivera, amb sis; i tots treballen al taller ocupacional Arc de Sant Martí, amb quatre persones externes més. El taller ofereix un servei integral a la persona, amb activitats com ara gimnàstica, piscina, cuina, ioga, treballs de paper reciclat, espais de formació... El treball que fem al taller proporciona als discapacitats estímuls de superació, els ajuden a sentir-se útils dins la societat i al mateix temps estan inserits a la vida pre-laboral com tantes altres persones.

Tanmateix aquestes tasques d'arrelament i de creixement que ens hem marcat com a objectiu requereixen un gran esforç i no són gens fàcils, i menys quan els mitjans econòmics de què disposem no són gaires. Per això us animem a col·laborar amb nosaltres al nivell que vosaltres vulgueu: a nivell econòmic, fent alguna donació o fent-vos socis; a nivell de voluntariat, vivint una temporada en una llar; essent una família d'acolliment

(o sigui acollint alguna persona a casa durant un temps, durant les vacances, algun cap de setmana, etc.), o bé fent de suport als voluntaris de llarga estada, que moltes vegades són estrangers i que anomenem assistents, per fer-los més fàcil el dia a dia, o simplement us instem a fer-nos una visita per conèixer-nos i parlar una estoneta... Sempre trobareu les nostres portes obertes.

Un cop dit això, i enllaçant amb les primeres paraules d'aquest text, on anunciem que aviat farà vint-i-cinc anys que som a Mojà, us volem fer saber que, a partir de la tardor d'aquest 2006 i fins al juny del 2007, pensem desenvolupar diverses activitats dedicades a celebrar aquest vint-i-cinquè aniversari, activitats que anirem divulgant a mesura que s'acostin les dates en què es duran a terme i a les quals tots sou convidats.

Us deixem una persona de referència, uns telèfons i un correu electrònic per si voleu posar-vos en contacte amb nosaltres:

Aude Massingue

Telèfons: 93 830 13 62 i 93 820 77 12
assistentsmoia@wanadoo.es

ELS AVETS

CLÍNICA PODOLÒGICA MOJÀ

Dr. Carme Mendoza Saera
M^o Col. Podologia 1.113 / M^o Col. Infermeria 34.996

TRACTAMENTS DE PODOLOGIA I INFERMERIA

Plaça Colom, 4, 2n, 2a
Tel. 93 820 9155 - 08180 MOJÀ

CAMINADES PEL MOIANÈS

Continuant el cicle de caminades curtes per diferents llocs del Moianès, que organitza Rivendel, el dia 9 d'abril es va fer la tretzena caminada. A dos quarts de nou del matí vam sortir amb cotxes des de la plaça Catalunya o dels ànecs, de Moià, en direcció a la plaça del Monestir de l'Estany. Allà ja ens esperaven una bona colla de caminaires —vuitanta-quatre vam ser en total— i a les nou començarem a caminar cap a la Serreta i, passant pel costat del pedró del Pontarró, vam anar cap a la Carrera, casa força antiga del terme actualment deshabitada, ja que els propietaris n'han feta una de nova a prop i és on viuen actualment.

D'allà vam anar cap a font Canaleta, bonica font que raja poc però amb una

aigua molt fresca. És un racó força endreçat, amb una taula i seients per a gaudir de l'ombra dels ufanosos arbres d'aquell indret. Tot seguit vam pujar per un camí de carro costerut fins al collet de la Casanova de la Vall i vam continuar pujant fins al collet de Puig Espeltós, lloc on vam esmorzar, amb una bona vista del Pirineu i un bon tros de la plana oso-nenca.

Una vegada refets els ànims, ens varen explicar una llegenda de la contrada, aquesta vegada arranjada i amanida extraordinàriament. Aprofitant el dia i el lloc, també es va fer un homenatge a l'organitzador d'aquestes caminades amb motiu dels seus seixanta anys, fent-li tot un seguit d'obsequis en agraïment per les bones estones que tots plegats

Els caminaires abans de sortir de l'Estany

passem. Va ser un acte molt emotiu i totalment inesperat i també molt agraït pel receptor de l'homenatge.

Tot seguit vam continuar el camí per arribar al dolmen de Puig Rodó, al qual feia referència la llegenda, i després vam pujar al cim de Puig Rodó per contemplar la immensitat paisatgística que s'estén al seu davant: tota una munió de cases de pagès escampades aquí i allà, boscos i camps estesos arreu, les muntanyes de Sant Llorenç del Munt i de Montserrat, la plana bagenca i, lluny, ben lluny, les lleidatanes terres fent de fons del decorat, per un cantó, i per l'altre, el Montseny amb el pla de la Calma i el Tagamanent, un decorat natural que han vist molts humans des de temps prehistòrics, com ho demostra el dolmen que vam poder contemplar.

A continuació empenquèrem el camí que passa prop del collet d'Herba Prima

i, ja de baixada, poguérem contemplar el pla de l'Estany, on antigament hi havia l'estany o petit llac que dóna nom al poble i que fou dessecat per a evitar epidèmies. Altra vegada al Pontarró, vam poder veure el final de la mina que serveix de desguàs del pla, i també, encara, de claveguera del poble; esperem que en poc temps es podrà resoldre aquesta incongruència.

Ja una vegada al poble ens vam fer una foto del grup i, davant el monestir, poguérem gaudir d'uns quants talls de coca i uns traguets de vi bo, obsequi de l'homenatjat amb motiu dels seixanta anys. Qui va voler, va poder visitar el claustre de l'abadia, que és un dels més bonics de Catalunya i també molt ben conservat. Finida aquesta caminada, esperem la pròxima, a veure per on ens portarà.

Sebastià PADRISA

Escorxador Comarcal del Moianès

**Zona Industrial
Avda. del Prat, s/n
08180 MOIÀ**

**Tel. / Fax 93 820 80 84
Mòbil 608 44 21 87
Partic. 93 830 09 20**

PRESENTACIÓ DE L'ÀLBUM

«CUINA A LA CULTURA»

El diumenge dia 7 de maig a les set de la tarda es va presentar a Moià l'àlbum *Cuina a la Cultura* - I (1959-2006), de la senyora moianesa Antònia Urgellès i Bern, que recull en 40 pàgines, profusament il·lustrades, una sèrie de receptes de plats elaborats per l'autora amb vista a les seves classes a la Cultura de la Dona. L'acte tingué lloc a l'auditori de Sant Josep. En primer lloc prengué la paraula l'actual presidenta de la Cultura de la Dona, Elena Prieto; després, la filla de l'autora, Anna Maria Molera i Urgellès; acabat, el prestigiós cuiner moianès Nando Jubany; finalment, l'alcalde de la vila, Josep Montràs. En el transcurs de la vetllada, seguida per una nombrosa concurrència, es va projectar un DVD il·lustratiu, obra de Carles Illa, gendre de l'autora, i al final s'oferiren als assistents unes garapinyades, elaborades per l'autora, i un gotet

de moscatell. A continuació oferim uns resums de les intervencions d'A.M. Molera i de J. Montràs.

NOTES D'ANNA M. MOLERA

En aquest àlbum que avui presentem hi ha 109 receptes de cuina, triades entre les prop de quatre-centes que al llarg de quaranta-set anys la meva mare ha fet a la Cultura de la Dona. Ella és una persona molt ordenada i té una llista de tots els plats, el dia que els va fer i la persona a qui va tocar d'endur-se'ls en sorteig. És feliç aconsellant sobre temes culinaris.

Fa més de dos anys que vàrem decidir fer el receptari. Com que havia d'haver-hi fotografies, cada setmana triàvem una recepta, ella la feia el diumenge i tiràvem la foto.

Mirant enrere, anem a l'any 1935, en què unes noies de Moià van començar al

Nando Jubany, Anna M. Molera, Antònia Urgellès, Josep Montràs i Elena Prieto presidint l'acte

La portada
de l'àlbum
presentat

Casal a oferir gratuïtament classes de cosir, llegir i escriure, etc. a noies que en aquells anys no podien anar a l'escola. Van tenir molta assistència i, aconsellades per Mn. Josep Estevedeordal, sacerdot moianès que aleshores feia de vicari a Corbera de Llobregat, on havia fundat un Institut de Cultura per a la Dona, van crear també una institució homònima a Moià. Van llogar Can Casanova i, a la sala de la capella, hi instal·laren la màquina de cosir; a les altres estances ensenyaven de lletra, números, català i francès. El dissabte, la Sra. Rossita Fornell, muller del Dr. Josep Maria Vilardell, prestigiós metge, hi feia classes de cuina.

Per desgràcia, amb la guerra (1936-1939) tot va quedar parat. Quan de nou s'obrí l'Institut de Cultura per a la Dona es va fer a la plaça de Sant Sebastià, a l'edifici de l'ajuntament vell, i es van reprendre les classes de cosir, tallar, planxar. En els anys cinquanta-seixanta també es feien classes d'esperanto. Les classes de cuina igualment es van reprendre per part de la Sra. Fornell, que així mateix en donava a Barcelona.

L'estiu de 1959 la Sra. Fornell va plegar. La junta de l'entitat va demanar a la cuinera del fabricant Comadran si voldria fer ella les classes, i ho va acceptar, però la vigília de començar es féu enrere. En aquells moments dins la junta hi havia la Sra. Encarnació Picañol, muller de l'aleshores alcalde, Miquel Vilarrúbia, i la meva mare. L'Encarnació li va dir: «Tenim anunciada la cuina i l'hem de fer. Jo la faré demà, vostè farà la pròxima i mentrestant ja hauré trobat algú altre.» La meva mare s'hi va negar, però l'Encarnació insistí: «Jo faré un arròs que em queda molt bo. Vostè faci qualsevol cosa que a casa seva li diguin que és bo.» L'Encarnació va fer l'arròs i la meva mare va fer una sopa de patates. L'Encarnació fa anys va morir, i la meva mare l'any passat encara va fer classe de cuina. Lògicament, al cap dels anys varen trobar cuineres i cuiners molt bons. Aquí en tenim la prova, amb el Nando que ens acompanya.

Així, doncs, el 17 de novembre de 1959 la meva mare va fer el primer plat de cuina: «sopa de patates», que va tocar, en el sorteig posterior, a Clara So-

là, i uns «ous capità», que tocaren a Montserrat Aliberch. El 15 de desembre de 1959 va cuinar «lluç amb salsa americana», que va tocar a Anna M. Clapers, i «ametlles garapinyades», que tocaren a Dolors Sala. La tercera classe la va fer el 2 de febrer de 1960: «milaneses de bacallà», que tocaren a Lurdes Fonts, i «pa de col-i-flor», que tocà a M. Teresa Jové. I així podríem anar continuant.

L'àlbum, dissenyat pel meu marit Carles Illa, presenta a cada pàgina un primer plat, un segon i unes postres. Les flors del fons de pàgina són les que la meva mare té a l'hort. També hi ha algunes fotografies de plats que ella feia per a les exposicions de plats de cuina presentades per la festa major a la Cultura de la Dona entre els anys 1964 i 1976.

PARLAMENT DE L'ALCALDE

Aquest àlbum és senzillament deliciós. Malgrat que una tarda de diumenge, a hores d'ara, acostumem a estar ben servits, ens vindria ben de gust asseure'ns i gaudir de qualsevol plat que l'àlbum suggereix.

Quan cavil·lem sobre el llibre que avui presentem, tot ens sembla ben senzill: pensar la preparació, cercar els ingredients necessaris, esmerçar les hores que calgui en els fogons, deixar que la màgia transformi els productes, intuir la personalització dels components, confeccionar una obra d'art tenint com a marc el plat, crear l'ambient propici de la taula, gaudir de la generosa felicitat d'un àpat. Si tot això es conjuga, en surt el que n'ha de sortir: una obra d'art. Un àlbum de cuina, certament; però també un llibre de cultura, un cant a les coses ben fetes, un llibre d'art.

Anem més enllà. Darrere cada plat hi ha tota una cultura, és a dir, una relació. Implica que la cuinera pensi en cadascun dels seus comensals, en allò que els agradarà. A l'escalf del foc s'han forjat les civilitzacions. Al voltant de les tovallons s'han creat les famílies.

L'Antònia avui se'ns presenta com allò que ja sabem: com una excel·lent cuinera, com una artista de la cuina.

Voldria fer esment d'una entitat moianesa de la qual l'Antònia ha estat una de les ànimes durant molts anys: la Cultura de la Dona. Una entitat característica de casa nostra, nascuda en un temps en què la dona necessitava créixer en altres dimensions, més enllà de les estrictament domèstiques. Una entitat pionera amb una visió clarivident: qui educa una dona, educa una família, educa un poble.

Permeteu-me encara esmentar una ombra que des del primer moment de l'acte d'avui plana per la meva ment, i suposo que en molts d'altres: la figura d'en Ramon Molera, un referent cultural durant mig segle a casa nostra. Amb agraïment el vull recordar.

Gràcies a la Cultura de la Dona. Desitgem que continuï per molts anys. Gràcies a l'Antònia pels quaranta-vuit anys de cuina ben feta.

Sant Josep, 17 MOIÀ
93 830 11 28

SETMANA DE LA PREHISTÒRIA

Com en anys anteriors, tambéenguany pel maig a Moià s'ha celebrat la Setmana de la Prehistòria.

Per una banda, del dilluns dia 8 al divendres dia 12 de maig es va fer el V Mercat Escolar de la Prehistòria, destinat, naturalment, a alumnes d'escoles. De les nou del matí a les tres de la tarda es feien, al parc prehistòric de les Coves del Toll, una sèrie d'activitats entre instructives i lúdiques: tallar amb eines de sílex, d'os i de banya de cérvol; fer foc amb un arquet i dues fustes; tirar fletxes

amb un arc; ornamentar-se amb penjolls; fer-se instruments musicals; fer pintura rupestre; teixir a partir de la llana de les ovelles; adobar pells; modelar ceràmica; moldre gra; fer cistells, etc. En les fotografies adjuntes es poden veure algunes d'aquestes activitats o tallers. Naturalment, també es feien visites guiades a les coves. En conjunt, hi havia una vintena de parades i van assistir-hi uns mil nens i nenes.

Arribats al cap de setmana, van prosseguir les activitats, però ara ja centra-

Un taller al mercat escolar

Disparant fletxes al parc prehistòric

Molta gent voltant pel mercat prehistòric

Fent cistells a la manera dels
primitius

des a la vila de Moià. Així, el dissabte dia 13, de les tres de la tarda a les vuit del vespre, va fer-se una gimcana prehistòrica popular, amb cloenda d'activitats i taller de demostració de tints naturals, com també un berenar primitiu al parc municipal.

L'endemà, diumenge dia 14, a les nou del matí va sortir una caminada, organitzada per Rivendel, destinada a conèixer aspectes de la prehistòria moianesa, caminada que duraria fins a la una del migdia i que acabaria, precisament, a les Coves del Toll. Per altra banda, de dos quarts d'onze del matí a les tres de la

tarda, va fer-se, novament al parc municipal, el IX Mercat de la Prehistòria, amb demostracions i tallers semblants als del mercat escolar, però afegint-hi un esmorzar neolític, l'escorxada d'un porc senglar amb bifaços de sílex i la representació de gags prehistòrics, com la descoberta del foc, a càrrec del grup d'animació Enllaç. Val a dir que l'assistència de públic al mercat esmentat va ser més que notable. A més a més, aquest diumenge, de dos quarts d'onze del matí a les dues del migdia, es féu la IV Reunió de Museus a l'entorn de la Prehistòria, amb un bon nombre de participants.

VINT-I-CINC ANYS DE CERTAMEN LITERARI A L'ESCOLA PIA

El divendres dia 19 de maig es va fer la festa de repartiment de premis del XXV Certamen Literari de l'Escola Pia de Moià. Que una activitat, la que sigui, arribi al quart de segle d'existència vol dir alguna cosa, i si hi arriba amb entusiasme i il·lusió per l'ambient que s'hi respira i per l'alegria amb què s'organitza, vol dir moltes coses més.

En el certamen de l'Escola Pia de Moià els protagonistes són els alumnes. Ells —amb la col·laboració del professorat, s'entén— fan els treballs amb què concursen, adornen la sala on es fa la festa, presenten l'acte, escriuen la lletra de les cançons que interpreten, preparen

els obsequis manuals amb què obsequien els convidats... Podem dir que ho fan tot excepte qualificar els treballs amb què participen en el certamen.

D'això, de qualificar els treballs, se n'ocupa un jurat que, per a més neutralitat, no pot tenir llaços familiars amb els alumnes dels cursos que hi participen. També cal dir que el secretari del jurat guarda, tancades amb pany i clau, les pliques que contenen el nom dels autors de les redaccions —identificades exteriorment amb un pseudònim i el títol de la redacció— fins al moment que els presentadors anuncien aquest títol i aquest pseudònim.

Presidència de l'acte de lliurament de premis: Joaquim Carbó, Joaquim Forcada, Josep Montràs, Pilarín Bayés i Emili Teixidor

Tres alumnes fent de presentadors

Però això són detalls que podríem denominar tècnics i que no tenen gaire importància de cara a la formació dels alumnes. La veritable importància del certamen, a més de fer que els nens redactin, està en el fet que cada any s'hi convida un escriptor i un dibuixant. Aquest any, els convidats han estat l'escriptor Emili Teixidor i la dibuixanta Pilarín Bayés. Val a dir que Emili Teixidor va pronunciar, aquell mateix divendres, a les vuit del vespre, una conferència per a tothom, a Can Carner, sobre el tema «La lectura».

Naturalment, quan se sap qui són l'escriptor i el dibuixant, els nens treballen els llibres que aquests han escrit o il·lustrat. Els estudien i en treuen els motius per a ambientar la sala d'actes.

El dia de la festa, els convidats es reuneixen amb els nens, responen a les preguntes que aquests els fan, parlen...

Tenen un contacte directe amb una part dels seus destinataris.

Quants lectors adults coneixen autors o il·lustradors? Un alumne de l'Escola Pia, quan acaba l'educació primària ha conegut sis escriptors i sis il·lustradors. I tots, gent coneguda: Carme Kurtz, Joaquim Carbó, Emili Teixidor, Miquel Martí i Pol, Albert Jané, Oriol Vergés... Pilarín Bayés, Roser Capdevila (la creadora de «Les tres bessones»), Picanyol, Rita Culla, Joan Gómez, Teresa Duran... per citar els noms potser més coneguts.

Cada any han estat convidats l'alcalde de la vila i el regidor d'Ensenyament a presidir l'acte, i, sempre que les obligacions del càrrec els ho han permès, hi han assistit i han ajudat a donar relleu a la festa.

Val a dir que, com en totes les coses, un anònim equip de col·laboradors format pels mestres de l'escola, convençuts

Pilarín Bayés
dibuixant
als claus-
tres de
l'Escola
Pia

La dibuixata
conversant
amb els
nens i
nenes

que fan una feina pedagògica, interessant i convenient per als alumnes, té cura que tot vagi com cal per a l'èxit de la festa i la formació dels alumnes.

Des de LA TOSCA felicitem el conjunt de mestres, alumnes i col·laboradors que integren l'Escola Pia de Moià i els

animem a continuar endavant. Ni s'ha acabat una etapa ni se'n comença una altra: com cada any, s'obre la continuació del certamen literari de l'Escola Pia moianesa. L'enhorabona.

Red.

el teu Ajuntament i tu

feu un bon equip

Espais verds, biblioteques, neteja de carrers, programes d'integració... El teu ajuntament treballa, dia a dia, per garantir benestar i qualitat de vida per a tothom. I per aconseguir-ho, la teva col·laboració és molt important. Perquè ciutadans, ajuntaments i Diputació, tots junts, fem un bon equip.

www.diba.cat

**Diputació
Barcelona**
xarxa de municipis

L'ENTORN DE CASTELLTERÇOL EN BICICLETA

Reproduïm, amb algun retoc, l'article publicat el 6 d'abril proppassat dins el diari «Regió 7», secció «L'itinerari».

Fem justícia, un dia més, a l'extraordinària aportació que la prestigiosa col·lecció Azimut, de Cossetània Edicions, fa al coneixement del país a partir de les rutes, tant a peu com en bicicleta de muntanya, raquetes o esquí de muntanya. Un dels darrers títols publicats, el número 77 de la sèrie, és «El Vallès Occidental i Oriental en BTT», que han escrit el sabadellenc Carles Sans i Ravellat i el barceloní Jordi Vidal i Pedrals. El volum inclou quinze itineraris

orientats amb GPS i inclou un CD amb programari per a visionar mapes.

El principal atractiu de l'obra és que permet fer excursions per indrets propers, però alhora de paisatges i interès natural i patrimonial diferents. Els autors ressenyen quinze rutes que passen per diversos escenaris naturals del Vallès Occidental i de l'Oriental. Així, hi ha quatre rutes a Sant Llorenç del Munt i l'Obac i quatre més a les Planes del Vallès, dues als Cingles de Bertí i una al Montseny, al Montnegre, a Collserola, a la serralada Litoral i al Moianès.

Els autors expliquen que l'itinerari de Castellterçol és pensat «per a conèixer la part més nord-occidental de la comar-

ca del Vallès Oriental, que pertany a la comarca natural del Moianès». La ruta comença i acaba a la localitat de Castellterçol i té diversos punts d'interès. Sans i Vidal en destaquen tres: l'ermita de Sant Julià d'Uixols, el castell de Castellcir i la fageda de Sauva Negra.

Sant Julià d'Uixols és una església romànica que va ser molt modificada en el segle XVIII, amb un absis original i un campanar de planta quadrada. El castell de Castellcir data del segle X i se'n tenen notícies des de l'any 1107. El que resta de l'edifici també és conegut com el castell de la Popa, amb referència a la forma de vaixell de la roca sobre la qual va ser

construït. Per la seva part, Sauva Negra és una fageda protegida pel Pla d'Espais d'Interès Natural i en aquest indret hi ha la font sulfurosa de Sauva Negra.

El punt de sortida de la ruta és a la cruïlla de les carreteres de Castellterçol - Moia - Sant Quirze Safaja (C-59) i la de Castellterçol-Castellcir (BV-1310), dins el municipi de Castellterçol. Durant el recorregut es poden trobar diversos punts d'aigua: la font de la Tortuga (0,4 km), el poble de Sant Quirze Safaja (11,7 km), una font al km 16, la font de Sauva Negra (km 28,5) i el poble de Castellcir (km 37).

Toni MATA I RIU (Manresa)

PENSAMENTS CAÇATS AL VOL

Hi ha tres extrems que cal evitar: parlar molt i no saber gran cosa; desitjar molt i tenir poc; presumir molt i no valer res.

No és gaire difícil tenir èxits. Més difícil és merèixer-los.

Per a assegurar els èxits cal jugar net, ser un bon treballador, tenir seny i no ser malgastador.

Els èxits, per petits que siguin, tenen un grapat de pares. Els fracassos no en tenen cap: són tots orfes.

Arriscar-se té els seus perills, però és l'única manera d'arribar als èxits.

Cal creure en els possibles. Els impossibles, si de cas, ja vindran després.

Un experimentat és una mena de savi que s'ha empunyat deu mil vegades, ha superat un pilot d'equivocacions i s'ha trobat sovint colgat de desencerts.

Encara que molts t'aplaudeixin i et diguin que ho has fet bé, això no vol pas dir que sigui veritat.

Les mares són la providència en persona durant la infantesa, el nostre recurs durant la minyonia i l'amiga lleial i tendra durant els tempestuosos anys de la joventut.

Què és estimar i ser feliç, sols ho saben les mares.

Diu Pemán: «A una madre se la quiere / siempre con igual cariño; / y a cualquier edad se es niño / cuando la madre se muere.»

El primer gest que es reconeix de les mares és el somriure.

Per a ser feliç va bé de tenir bona salut i mala memòria. No recordar-se de segons què, ajuda molt.

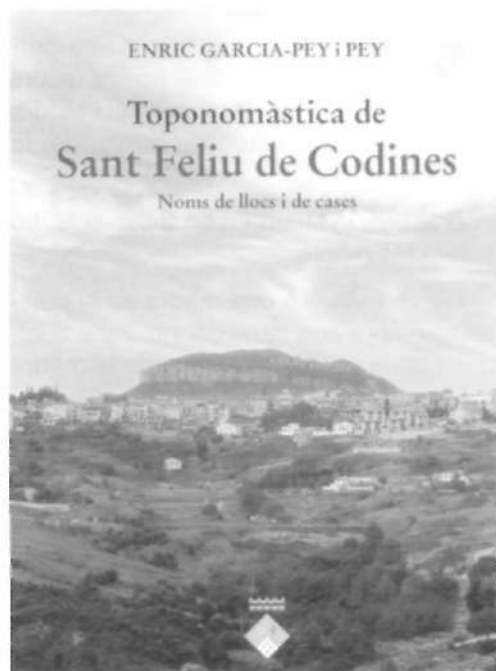
Sebastià CODINA
(«Vacarisses», gener 2004)

PUBLICACIONS

En aquesta secció donem compte de publicacions relacionades amb Moia o el Moianès o bé d'informació publicada sobre la nostra vila i rodalia i la seva gent. Distingim tres apartats: llibres, revistes i diaris.

Llibres

En l'apartat de llibres, aquesta vegada en ressenyem un: *Toponomàstica de Sant Feliu de Codines. Noms de llocs i de cases*, d'Enric Garcia-Pey i Pey, amb pròleg de Josep Ruaix i Vinyet. És un volum de 630 pàgines, amb molta documentació i il·lustracions. Hi ha algunes referències a persones de Moia i d'altres pobles del Moianès. El llibre va ser presentat, a Sant Feliu, el 22 d'abril, en un acte multitudinari, amb la presència de l'autor, del prologuista, de l'alcalde de la vila, etc.

Revistes

En l'apartat de revistes, hem vist:

—el número 8 (15-5-2006) de «Moia més», butlletí de l'ajuntament de Moia, amb 8 pàgines de temàtica municipal moianesa;

—el número 84 (maig 2006) de «Tretze Veus», butlletí del Servei de Catequesi de l'arxiprestat del Moianès, amb 4 pàgines de temàtica catequística;

—el número 28 (maig 2006) de «Roba Estesa», publicació comercial gratuïta del Moianès, amb 24 pàgines d'anuncis i altres seccions;

—el número de «Primavera '06» de «La Revista de la Gent Gran del Moianès», editada per la Diputació de Barcelona, amb 16 pàgines de temàtica per a la tercera edat.

Passant a les revistes editades a fora, hem vist:

—el número 221 (març 2006) de «Qüestions de Vida Cristiana», de Publicacions de l'Abadia de Montserrat, que, a les pp. 101-125, presenta una extensa bio-bibliografia del P. Adalbert M. Franquesa i Garròs (1908-2005), monjo montserratí nascut a Moia;

—el número 1051 de «Cavall Fort», amb un article divulgatiu de Maria Àngels Petit i Mendizábal (titulat «L'imperi oblidat», sobre l'antiga Pèrsia) i les habituals col·laboracions del ninotaire moianès Picanyol;

—el butlletí núm. 35 (Primavera 2006) de les «Activitats» del Col·legi de Llicenciats, que anuncia la XXXIII Escola d'Estiu de Secundària, amb un curs del professor moianès Carles Riera sobre «Redacció científica (estil)»;

—el número de maig-juny del 2006 de «Planter», òrgan de la pastoral vocacional del bisbat de Vic, que reproduïx un text, titulat «Un senzill testimoni de fe», publicat en un opuscle de la parròquia de Santa Maria de Moià.

Diaris

Passant als diaris, hem trobat les següents notícies (que donem per ordre cronològic i, si no diem res, es tracta del diari manresà «Regió 7») d'interès per a Moià i rodalia i la seva gent:

—28-4-2006 («El 9 Nou»): «La desaparició de pagesos és una gran pèrdua per al territori. Entrevista al regidor d'Agricultura i Medi Ambient de Collsuspina, Albert Ciuró». «Collsuspina prepara el 36è Aplec de la Sardana». «Jaume Rovira, ciclista de l'Estany, quart a la volta de La Rioja». «Victòria de Núria Padrisa en una duatló al País Basc». «El moianès David Sánchez va tornar a dominar en el Trofeu Caixa Girona de BTT».

—1-5-2006 («El 9 Nou»): «Collsuspina recupera l'escola 35 anys després de tancar-la per falta d'alumnes. El centre obrirà el curs vinent en un mòdul prefabricat i l'edifici definitiu estarà llest en un termini màxim de quatre anys».

—4-5-2006: «Moià aprova la construcció de 42 habitatges al terreny de davant l'estació de servei». «Ciclisme: Anna Henestrosa participa diumenge en una prova de la Copa del Món a Valladolid».

—5-5-2006 («Presència»): «Arbres diminuts. Els bonsais. Cultivats en un recipient, són reproduccions a petita escala dels arbres de la natura. Procurar-los una llarga vida només depèn d'algunes dosis de paciència i experiència», reportatge sobre l'escola de bonsais de Calders, regentada per Josep Berch.

—5-5-2006 («El 9 Nou»): «Vint-i-cinc anys dels Premis Literaris Joan Mercadé, a Castellterçol».

—6-5-2006: «Montràs de Moià o de "Ventdelplà"?», nota anecdòtica a primera pàgina, ampliada a l'interior: «Montràs contra Montràs. L'alcalde de Moià no vol saber res del dolent de "Ventdelplà"». «Moià desencalla la urbanització de l'àrea de la ronda de les Illes».

—7-5-2006: La «meteoimatge» és una silueta de l'església de Moià, foto enviada a la redacció per Carles Illa.

—8-5-2006 («El 9 Nou»): «S'ha constituït a Moià la societat Publicat S.L., dedicada a construcció, reparació i conservació d'edificis, fusteria i serralleria, etc. Adreça: av. de la Vila, 31, 2n 3a».

—9-5-2006: «Tinc clients amb tot el ventall de gustos diferents», breu entrevista a Daniel Martínez Gascón, cuiner de Moià, dins la secció «Gent de casa».

—10-5-2006: «Renoven la capa d'asfalt de la carretera de Moià a Sant Quirze Safaja».

—12-5-2006 («El 9 Nou»): «Podis del Judo Moià en el Campionat de Catalunya».

—14-5-2006: la «meteoimatge» és una fotografia d'una flor i un insecte, enviada a la redacció per Carme Codina, de Moià.

—15-5-2006: «Futbol: El Sant Feliu Sasserra es manté imparable i venç a Moià». La «meteoimatge» és una fotografia del castell de Castellterçol, tramesa a la redacció per Joan Capdevila.

—15-5-2006 («El 9 Nou»): «S'ha constituït a Moià la societat Bigornia Moià S.L., dedicada al muntatge d'instal·lacions industrials, muntatges metàl·lics, fabricació d'articles de ferreteria i serralleria, etc. Adreça: Mn. Lluís Daví, 63, baixos».

—16-5-2006: «Moià aprova crear l'educador de carrer per millorar la convivència». «Jo no aconsellaria a cap jove que faci de pagès», breu entrevista a

Josep Sabata i Ferrer, pagès de l'Estany, dins la secció «Gent de casa».

—19-5-2006: «Triatló: Núria Padrisa s'imposa en la prova de Platja d'Aro».

—19-5-2006 («El 9 Nou»): «Concurs de Música de Cambra per a Joves, a Castellterçol». «Victòria del moianès Jaume Morales en el campionat català de ciclisme, a Palafrugell».

—22-5-2006: «Èxit de públic i de participació en la Firartesanía de Granera».

—23-5-2006: «Quan deixes el món del teatre tens sensació de buit», breu entrevista a Teresa Soler i Casas, actriu de Moia, dins la secció «Gent de casa».

—25-5-2006: la «meteoimatge» són uns cactus florits, foto tramesa a la redacció per Joan Capdevila.

—27-5-2006: «Castellterçol acull durant tres dies una trobada catalano-provençal».

—30-5-2006: «Un incendi forestal a Calders posa una línia elèctrica sota sospita. Els bombers atribueixen el foc, ràpidament extingit, a un cable caigut. L'ADF local afirma que la línia ja va causar un incendi fa un any i mig»; aquest incendi, originat el dia anterior a 1/4 de 4 de la tarda, va deixar Moia sense electricitat durant una estona.

—31-5-2006: «Pous de glaç de la Franquesa», full encartat dins el diari «Regió 7» i pertanyent al col·leccionable «Patrimoni industrial i comercial del Bages», núm. 4.

—1-6-2006: «Bicicleta de muntanya: Armero, Zugasti i Muñoz, podi al Memorial Soler de Castellterçol». «Art: El ferro més càlid. Àngels Freixanet exposa mobiliari», nota sobre una exposició d'aquesta escultora nascuda a Moia.

ARQUITECTURA FERRER S.L.

Josep Ma. Ferrer i Serra
Arquitecte

Plaça St. Sebastià, 6, 1r - 7a, 08180 MOIÀ
Tel. 93 820 80 21 Fax: 93 820 76 03
e-mail: arquitectura-ferrer@coac.net

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

BIBLIOTECA DE MOIÀ

El dilluns dia 29 de maig, a dos quarts de nou del vespre, vam tenir l'oportunitat de parlar amb l'escriptor gironí Miquel Pairolí, autor de l'obra *El convit*, que va venir a la biblioteca a participar en la tertúlia del Club de Lectura. La pròxima tertúlia serà el dilluns dia 3 de juliol, amb Joan-Lluís Lluís, escriptor de la Catalunya Nord, autor de la novel·la *El dia de l'ós*. Passeu

a recollir el llibre i en parlarem plegats.

Dins el marc de la Festa de la Convivència que organitza Moianès Solidari per al dia 1 de juliol, la biblioteca acollirà una exposició intercultural organitzada pels moianesos vinguts de fora, amb fotografies, llibres, música, sobre els diversos països d'origen de la gent que ha vingut a viure a Moià. Us convidem a veure-la del 26 de juny a l'1 de juliol.

La tertúlia amb M. Pairolí

Odontologia conservadora i estètica
Edodòncia i pròtesis
Odontopediatria
Ortodòncia
Cirurgia
Implants

Visites diàries de
dilluns a dissabte

CLÍNICA DENTAL MOIÀ

Dr. Lluís M. Anfruns i Serra / Metge - Estomatòleg

C/ Sant Josep, 33, 1r, 1a - Tel. 93 820 81 28

PÀGINES DE L'INSTITUT

Colònies al País Basc

Sortim a les vuit de l'institut per anar de colònies al País Basc. El viatge és molt llarg, però entre les pel·lícules que ens posa el conductor, les paradetes que anem fent i les ganes d'arribar a Bilbao, el viatge no resulta pas gaire pesat. Quan, per fi, arribem, ens donen a cada grup la nostra habitació i fins a l'hora de sopar ens limitem a estudiar el territori, fer algun partidet de futbol i desfer les maletes.

A les nou ja hem sopat i agafem el tramvia per arribar-nos al centre de Bilbao a fer-hi una volta i veure una mica l'ambient de la ciutat. Després tornem a l'alberg; però, encara que estem molt cansats de tot el dia, la nit continua una mica mogudeta.

El dimecres a les nou del matí ja hem esmorzat. Fem un canvi de plans per aprofitar el dia tan assolellat que fa i ens n'anem cap a Donostia. A l'autobús tot-hom ho aprofita per a aclucar els ulls i recuperar el son perdut a la nit.

La ciutat és preciosa i fem el turista per tots els carrers. Després de dinar cadascú pel seu compte, ens trobem una altra vegada al bus per anar a Zarautz a passar una tarda en remull. A la platja, podem banyar-nos, compartint el mar amb unes onades gegants, jugar a futbol-platja o prendre el poc sol que queda.

Un cop a l'alberg, després d'una dutxa i un bon sopar, anem cap a l'estadi de San Mamés, on juga el Bilbao contra el Saragossa. No hi podem entrar, tot i que el partit ja s'acaba. Guanya el Bilbao i, a

A la platja de Zarautz

través d'un mp3, rebem la notícia que el Barça ha guanyat la Lliga. Ens passem el vespre cantant i celebrant la victòria.

Després d'una nit no gaire diferent de l'anterior, el dijous ens espera un dia de museus. Passem el matí a Gernika, on visitem el parlament, l'arbre que va sobreviure als bombardeigs de la guerra civil, el Museu de la Pau... Veritablement, Gernika té un passat molt trist. Dinem amb uns entrepans que ens han preparat els de l'alberg. Després ens en tornem cap a Bilbao a visitar el museu Guggenheim. En sortir, ja ens enganxa la pluja.

Al vespre, en lloc de sopar a l'alberg, anem a fer-ho en un restaurant tots

junts. Déu n'hi dó, quin sopar! Després d'una mica de digestió, ens quedem passejant per Bilbao fins tard. Molts entrem en un concert dels SFDK i fem la nostra festa. Per a tornar a l'alberg, ho fem en taxi.

L'endemà, a les nou, deixem les habitacions lliures i netes. De seguida ens enfilem a l'autocar per refer el camí de tornada a Moià. Ens quedem ben adormits, fins que parem a Saragossa per dinar.

Després de moltes emocions, molta diversió, molts records i també molt cansament, tornem a ser a casa.

Aina Ollé (4t d'ESO)

ADÉU, ROSALIA

La Rosalia Viñas i Gay ens ha deixat (22 d'abril). D'ella ens queden moltíssims records. De jove, riallera, simpàtica i molt bona balladora. Treballant a la fàbrica, teixint i desfent ràpida com una màquina. Amb els seus, bona esposa, mare, àvia i amiga.

Però, sobretot, el que ens ha deixat és un bon exemple. En cap moment de la seva llarga malaltia no va tenir cap retret per a ningú ni es va queixar de res. Va passar de ser una persona activa i sempre disposada a donar un cop de mà, a mostrar-se dòcil, conformada i agraïda. Donava constantment les gràcies per les atencions i l'amor que rebia (i que, segons ella, no mereixia...).

Tot això, juntament amb el gran amor que et teníem, ha fet que cuidar-te fos un regal. La teva absència, en canvi, se'ns farà més difícil.

D. M. V.

CAMPANADES

MARCEL PROUST I LA MEMÒRIA ADORMIDA

Marcel Proust, escriptor francès de renom (1871-1922), de salut sempre fràgil, amb una infantesa voltada d'atencions, fou de sensibilitat malaltissa i moralment angoixat, potser sense cap culpa. Passats els trenta anys, emprengué la redacció de l'obra titulada *A la recerca del temps perdut*. Jo preferiria que digués *viscut*.

Com que una tarda, tornant de passeig, el dia era plujós i el seu estat d'ànim era abatut, deprimat, la seva mare li oferí una tassa de te amb una magdalena. Ell no en tenia el costum, però ho va acceptar. Però ara, lector, ell ens dirà què li passà. Diu: «En apropar als llavis la primera cullerada de te amb trossets de magdalena estovats, un cop vaig sentir al paladar aquell agradable sabor, es produí un canvi en el meu interior, un fet extraordinari: *desaparegueren els problemes personals, ja no em sen-*

tia mediocre ni contingent ni mortal. Era una felicitat absoluta, inexplicable.»

I Marcel Proust es posà a analitzar, llargues hores, fins a cansar-se, aquell canvi, aquella sensació. I arribà a la conclusió que el gust d'aquella magdalena amb te li portava el record de quan, en la seva infantesa, a Cambrai, la seva tia Léonie, quan ell, infant, entrava, cada dia, a donar-li el bon dia, ella li donava un tros de magdalena sucada a la tassa de te que ella prenia. El gust suscita records.

Segur que nosaltres, cada un, recordem moltes coses dels nostres pares, però una o dues, quan ens vénen a la memòria, fan que tinguem ganes de viure, si pogués ser, per sempre. Jo guardo unes vivències de quan vaig ésser vicari a Moià. Per això escric a LA TOSCA, la qual cosa em reanima, em ressuscita.

Mn. Pere CAMPÀS BONAY

✓ LÀMINES IMPERMEABILITZANTS
✓ PREPARATS ASFÀLTICS
✓ MÀSTICS I PERFILS PER A JUNTS
✓ AÏLLADORS TÈRMICS I ACÚSTICS

✓ ADITIS PER A MORTERS I FORMIGONS
✓ PINTURES PER A LA CONSTRUCCIÓ
✓ PRODUCTES ANTICORROSIUS

ASFALTEX
Prestigi en Impermeabilització

Ctra. Molins de Rei a Rubí, km. 7,3 VALLDORREIX (Barcelona) ☎ 936 747 112 - Fax 935 894 393 E-mail: asfaltex@adv.es http://www.asfaltex.com

LLEURE I CULTURA

Heus ací algunes activitats lúdiques o culturals esdevingudes a Moià recentment:

—El diumenge dia 7 de maig, a les cinc de la tarda, al parc, mostra de coreografies amb motiu del Dia Internacional de la Dansa, acte organitzat per Helena Aliberch (del 9 Gimnàs) i Maite Gerrero (de l'escola de dansa Somnis).

—El dijous dia 18 de maig es va posar en marxa una ludoteca per a nens i nenes (entre 7 i 12 anys), en funcionament cada dijous fins al 16 de juny. Or-

ganització: agrupament escolta, amb suport de la Diputació de Barcelona.

—El divendres dia 19 de maig, a les onze de la nit, a l'Ateneu, concert del grup Monoxide.

—El dissabte dia 20 de maig, a les sis de la tarda, a la sala d'exposicions del Casal, presentació de «Alleta Moianès», grup d'informació i suport a l'al·letament matern, exposició, pas de diapositives i pica-pica. L'exposició restà oberta tot el cap de setmana. La iniciativa es deu a la llevadora de Moià i Castellterçol i s'inclou dins el programa «Pro lactància materna».

Membres de la Casa de Andalusia de Moià portant la «Cruz de Mayo»

—El diumenge dia 21 de maig, celebració de les «Cruces de Mayo»: a les onze del matí, concentració a la Casa de Andalucía (c/ Mn. Lluís Daví, 69); sortida amb la creu cap a l'església, amb acompanyament de la banda de música de la Asociación Cultural Andaluza de Mollet del Vallès; a les dotze, «misa rociera», cantada pel Coro Rociero del C.C.A.A. Manuel de Falla de Barcelona; novament trasllat a la seu social per a un vi d'honor i un dinar de germanor; ball de sevillanes i cant flamenc.

—El diumenge dia 21 de maig, a les sis de la tarda, a l'auditori de Sant Josep, concert «Sax 3+1», quartet de saxofons, acte organitzat per Joventuts Musicals.

—El dijous dia 25 de maig, a dos quarts de nou, a Can Carner, conferència sobre «Sexualitat i afectivitat en l'adolescència», a càrrec de la psicòloga i pedagoga Núria Torelló i Bofill, dins el cicle de conferències organitzat per les associacions de pares dels centres escolars moianesos.

—Del divendres dia 26 fins al diumenge dia 28, a l'Ateneu, actes sota el lema «Benviguda Palestina»: exposició de dibuixos del palestí Naji Ai-Ali, paradeta de productes palestins, lectura de poemes i projecció d'una pel·lícula. Actes organitzats per Moianès Solidari i Ateneu La Pólvora.

—El diumenge dia 28 de maig, a les nou del matí, sortida cap a la font de la Mina, pla de la Creu i costa de la Creu, amb visita al jardí botànic de Cal Riera, acte organitzat pel Fanal.

—El diumenge dia 28 de maig, de les set del vespre a les onze de la nit, al mas de Vila-rasa, 1ª Festa Country, amb música, *line dance*, gran botifarrada. Hi va haver molta participació. Els organitzadors agraeixen l'assistència.

—El dimarts dia 30 de maig, a les vuit del vespre, a l'auditori, es féu una conferència sobre «Prevenició de cara als robatoris silenciosos a les cases aïllades», a càrrec de Josep Maria Estela, responsable de seguretat ciutadana del Bages. La xerrada va ser molt concorreguda.

—El dissabte dia 3 de juny, de cinc a set de la tarda, al pavelló poliesportiu municipal, exhibició de final de curs del 9 Gimnàs: grups infantils de judo, grups de dansa (jazz, hip-hop). L'endemà al matí, competició de judo infantil Vila de Moià, organitzada pel Club Judo Moià (CJM).

—El mateix dissabte, a les sis de la tarda, a l'auditori, concert de la pianista Dina Nedeltcheva, acte organitzat per Joventuts Musicals.

LA FUNDADORA DE LES JOSEFINES, VENERABLE

El dia 28 d'abril la Congregació de les Causes dels Sants, amb l'autorització del Sant Pare, signà un decret reconeixent les virtuts heroiques de la Serventa de Déu Caterina Coromina i Agustí, fundadora de l'Institut de Germanes Josefines de la Caritat, nascuda l'any 1824 a Santa Eulàlia de Pardines (Lluçanès) i morta l'any 1893 a Vic. Des d'ara aquesta religiosa pot ser anomenada «venerable» i es tracta d'un pas important cap a la seva beatificació. Per això felicitem les germanes Josefines, presents des de fa molts anys a Moià i que actualment tenen cura, exemplarment, del nostre Hospital-Residència.

HOSPITAL-RESIDÈNCIA

L'Hospital-Residència de la Vila de Moià ha continuat el procés de renovació parcial del patronat, celebrant les elec-

cions el dissabte dia 29 d'abril. Un cop fet el recompte, van ser proclamats els diversos membres. Aquests es van reunir per assignar el càrrec corresponent a cada un, que queda així: president, Agustí Grau i fonts; vice-president, Mn. Francesc Xavier Arumí i Sala; secretari, Lluís Clopers i Solà; interventor, Antoni Pla i Subirana; vocals: Pilar Barrachina i Canellas, Xavier Casallarch i Fonts, Sebastià Monsech i Antonell, Enric Oliveras i Gallaguet, Carles Padrós i Valdeoriola, Mercè Ponsa i Monsech, Jordi Prats i Passerissa, Jaume Valdeoriola i Clarà. En representació de l'ajuntament, Àngel Cabezas i Gené, Suplents: Pilar Cano i Guàrdia (per tres anys) i Maria Vilarmau i Ferrer (per sis anys).

El patronat continuarà atenent consultes el dissabte, de quatre a sis de la tarda.

COOPERATIVA AGROPECUÀRIA

La cooperativa Agropecuària del Moianès va organitzar, com cada any, la celebració del seu patró, sant Isidre.

El dissabte dia 13 de maig, a dos quarts de cinc de la tarda, tingué lloc al camp de davant del pavelló la II Gimcana de Tractors, amb la participació de dinou concursants.

El dilluns dia 15 del mateix mes, a dos quarts de deu del matí, al pati de la cooperativa, botifarrada popular, amb la participació d'una vuitantena de persones; a dos quarts de dotze, davant l'església parroquial, benedicció de tractors; a les dotze, missa solemne.

GEMI

El Grup Excursionista Moianès Independent (GEMI) ha organitzat recentment:

—per al divendres dia 19 de maig, a les deu del vespre, a l'auditori, la conferència «El món des d'una corda», a càrrec de Jordi Prat, «un recorregut vertical per EUA, Tenerife, Portugal, Brasil, Marroc, Catalunya»;

—per al diumenge dia 21 del mateix mes, una excursió matinal pel Montseny;

—per al divendres dia 26 de maig, a les deu del vespre, a l'auditori, la conferència «Huaguruncho. El colmillo blanco», a càrrec de Jordi Marmolejo, «un viatge al Perú desconegut».

CERCLE ARTÍSTIC

El diumenge dia 28 de maig un grup de socis del Cercle Artístic Moianès van fer una visita guiada a les Coves del Toll, activitat que representa la continuació del cicle d'excursions iniciat amb la visita al Museu d'Art de Montserrat i que es preveu de continuar més endavant.

Continuen les sessions de gravat (dijous, de vuit a deu del vespre), i dibuix i pintura per a adults (divendres de set a nou del vespre) i infants (dissabte de sis a vuit del vespre). Es continua treballant en la preparació del XL Concurs de Pintura Ràpida.

EXPOSICIÓ

La pintora barcelonina-estanyenca Marina Berdalet té programada una exposició, titulada «De la naturalesa a la pintura», per als dies 10-24 de juny, al Centre Turisme Cultural Sant Domènec, de Peralada (Alt Empordà), juntament amb un altre artista, Marc Costa. Berdalet diu en la presentació, entre altres coses: «He seleccionat per a aquesta sala un conjunt d'obres realitza-

des des de 1988 fins ara i que van projectades en dues direccions: la pintura de cavallet en plena natura i la pintura introspectiva de taller.» Li desitgem èxit.

MISCEL·LÀNIA

El dissabte dia 13 de maig a dos quarts de dotze tingué lloc a la Biblioteca Joan Triadú, de Vic, una «Tertúlia amb poetes», amb la intervenció de la poetessa moianesa Josefina Pons, que hi presentà el seu darrer llibre (*Espiga sonora*), i la pianista també moianesa Iris Abancó, que hi aportà l'acompanyament musical.

El divendres dia 19 de maig a dos quarts de deu del vespre es va fer a l'església parroquial una vetlla de pregària «en l'entorn de Taizé».

El diumenge dia 21 de maig a dos quarts de cinc de la tarda es tingué a l'Hospital-Residència la Festa de la Família Josefina, amb celebració eucarística, cantada pel grup Pedres Vives, i part recreativa, amb un sorteig.

L'ajuntament ha difós una circular sobre el funcionament de la zona blava per a l'aparcament de cotxes a la zona urbana de la vila. Una altra, avisant que darrerament s'han comès estafes (falses inspeccions de gas) i robatoris (en botigues) per la comarca; recomanen precaució.

Han començat les obres de restauració de la façana de cal Bou (al c/ de Sant Antoni), que conté uns interessants esgrafiats, com també les obres de consolidació de l'edifici de Castellnou de la Plana, havent-se'n acabat ja la primera fase.

La casa de colònies de Vilalta ofereix un casal d'estiu del 26 de juny al 18 de juliol. També ofereix una setmana de colònies del 16 al 22 del mateix mes. Més informació: tel. 902 170 240.

Xalar també té projectats casals d'estiu i activitats lúdiques del 26 de juny al 28 de juliol. Més informació: tels. 667 724 980 i 607 374 379.

I encara, semblantment, l'Escola Pia ha programat un casal d'estiu del 26 de juny al 28 de juliol amb un centre d'interès: el circ.

L'escola d'idiomes «Enjoy it» ofereix classes d'anglès de diversos tipus. Més informació: tels. 93 820 82 64 i 93 830 02 15.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Naixements

Oriol Terradellas i José, fill de Jordi i d'Anna, dia 6 d'abril.

Pau Torras i Cozar, fill de Jofre i d'Encarni, dia 7 d'abril.

Valeria Demera Carriel, filla de Juan Carlos i d'Àngela María, dia 10 d'abril.

Marina Koual, filla d'Alexander i de Svetlana, dia 10 d'abril.

Albert Aliberch i Padrís, fill de Xavi i de Lúdia, dia 22 d'abril.

Pol Padrós i Villa, fill d'Abel (moianès) i de Sandra, dia 22 d'abril, a Encamp (Andorra).

Sara Lacruz i Martínez, filla de Jesús i de Marisa, dia 28 d'abril.

Gerard Crespiera i Piella, fill de Jordi i de Mònica (i nét del nostre company de redacció Ramon Crespiera, a qui felicitem), dia 8 de maig.

Gerard Ferrer i Toneu, fill de Lluís i de Mireia, dia 14 de maig.

L'enhorabona als venturosos pares.

Casaments

José-Antonio Mur Allué (natural i veí de Moià) amb Gemma Creus Nolla

(natural de Barcelona i veïna de Moia),
dia 8 d'abril.

Felicitem els nuvis.

Defuncions

Milagros Guardia Liébanas, de setanta-cinc anys, dia 20 de maig.

Al cel sia. Donem el condol als seus familiars.

NOTA DE LA REDACCIÓ

Els qui vulguin donar-nos articles, notícies o altre material per al pròxim número han de fer-nos-ho arribar abans del dia 5 de juliol, en què tancarem l'edició. Demanem que hom ens informi d'esdeveniments com naixements, casaments, defuncions esdevingudes fora de Moia, finals de carrera, festes familiars, activitats d'entitats, etc. Gràcies.

L'ÀNGEL

*Al bisbe Pere Casaldàliga,
amb motiu d'haver rebut
el Premi Internacional Catalunya*

Ens ha baixat del cel una floreta
que sap seguir les normes del Senyor;
atén amb molta cura l'ovelleta;
com ell, ha decidit fer de pastor.

Un bisbe brasiler que s'encoratja
quan veu la gran misèria del germà.
¿És un avís de Déu, aquest missatge?
Prediu la trajectòria de demà?

Com un sol tímid, sembla que despunta
dins la foscor càdica que impera.
La gràcia es mogué per Balsareny.

Ungit per ella, al front diví s'apunta
sabent del món la gran fredor que espera.
Un general de Déu: Pere que empeny.

Quirze SOLÀ

**Garden Center
Moianès**

Composicions florals i plantes d'interior
Articles de decoració

Plantes de temporada
Arbres i arbustos

Complements de jardineria
Projectes de nous jardins i manteniments

Carretera N-141, Km. 21,9 (Hostal de la Grossa)
08180 - Moia (Barcelona)

Tel: 93 830 93 35
Fax: 93 830 93 36

www.gardenmoianes.com
garden@gardenmoianes.com

CLINICA DENTAL

Dr. Carles Olivé i Moncho

METGE ODONTO-ESTOMATÒLEG
ORTODÒNCIA - IMPLANTS

Plaça Major, 10, 3er. 2a.
Tel. 93 830 06 98 (hores a convenir)
Tel. urgències 629 058 269
(Col·laborador: Dr. Marc Pujol)

MOIÀ